

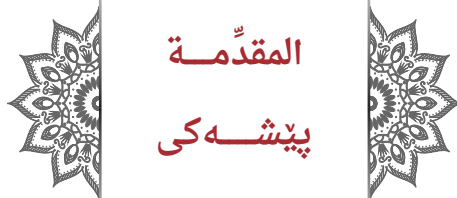

کتیبی چوارہم : سی بنچینہ کہ و بہ لگہ کانی

الکتاب الرابع: «ثلاثة الأصول وأدلتها»

للإمام المجدد: محمد بن عبد الوهاب التميمي رحمته الله

المقدمة

پیشہ کی

اعْلَمْ - رَحِمَكَ اللهُ - أَنَّهُ يَجِبُ عَلَيْنَا تَعَلُّمُ أَرْبَعِ مَسَائِلَ:

بزانه - رهمه تی خوات لی بیت - کهوا پیویسته له سه رمان فیری چوار
مه سه له بیین :

الأولى: العِلْمُ؛ وَهُوَ: مَعْرِفَةُ اللهِ، وَمَعْرِفَةُ نَبِيِّهِ، وَمَعْرِفَةُ دِينِ الْإِسْلَامِ بِالْأَدِلَّةِ.

یه کهم: زانست: ئه ویش بریتییه له ناسینی خوای گه وره و ناسینی پیغه مبه ره که ی
و ناسینی دینی ئیسلامه به به لگه وه .

الثانية: الْعَمَلُ بِهِ.

دووه م : کارکردن پیی .

الثالثة: الدَّعْوَةُ إِلَيْهِ.

سییه م : بانگه وازکردن بوی .

الرابعة: الصَّبْرُ عَلَى الْأَذَى فِيهِ.

چواره م : ئارامگرتن له سه ر ئازار کیشان له پینا ویدا.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ [العصر].

به لگهش له سههر ئهوه ئهوه سوره تهيه كه خواي گه و ره ده فره مویت :
(وَالْعَصْرِ * إِلَّا أَنْسَنَ لَفَىْ خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ) (العصر) واته : سویند به کات و رۆژگار (۱) كه به راستی
 هه رچی ئاده میزاد هه یه به تایبهت ئهوانه یان كه ته کلیفیان له سه ره له زیانیکی
 گه و ره دایه (۲) جگه ئهوانه ی بروایان هیناوه و کاره چاکه کانیان کردووه،
 وه وه سیه تیان بۆ یه کتر کردووه به ههق، كه هه میشه پابه ندی ههق بن و
 ماخولانی راستی بن وه وه سیه تیان بۆ یه کتر کردووه به سه برو خۆراگری
 له سه ره ههق و ئایینی خوا) .

قَالَ الشَّافِعِيُّ - \$- تَعَالَى :- «لَوْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِهِ إِلَّا هَذِهِ السُّورَةُ، لَكَفَّتْهُمْ» .

پیشه و (الشافعی) - ره حمه تی خواي لیبیت - فره مویه تی : (ئه گه ر خواي
 گه و ره هیه چ حوجه یه کی بۆ سه ر دروستکراوه کانی دانه به زاندا به ته نها ئه م
 سوره ته نه بیته و به سیان بو)

وَقَالَ الْبُخَارِيُّ - \$- تَعَالَى :- «بَابُ: الْعِلْمُ قَبْلَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ؛ وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:
﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ ﴾ [محمد: ۱۹]؛ فَبَدَأَ بِالْعِلْمِ» قَبْلَ
الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ.

وه بوخاری - ره حمه ت خواي لی بیته - فره مویه تی : (به شی : زانست له
 پیش و ته و کرده و وه)

وه به لگهش له سههر ئهوه ئهوه ئایه ته یه كه خواي گه و ره ده فره مویت : **(فَأَعْلَمَ**
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ) (محمد ۱۹) واته : جا ئه ی موحه ممه د
(ﷺ) ! ئه ی ئینسان! بزانه كه بیگومان جگه له (الله) هیه پهرستراویکی
 ههق نه مافی په رستنی بی، ده سا تۆش له سه ره ئه و بیروبا و ره سابت به و،
 هه رگیز نه گۆر بیته وه بۆ خۆت و ئیها نداران له پیاوان و ژنان داوای لیبوردنی
 گونا هان بکه) .

جا به زانست دەستى پىكرد له پىش وته و كرده وه.

اعْلَمْ - رَحِمَكَ اللَّهُ :- أَنَّهُ يَجِبُ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ، تَعْلَمُ ثَلَاثَ هَذِهِ الْمَسَائِلِ، وَالْعَمَلُ بِهِنَّ:

بزانه - رهحه تهى خوات لىبىت - : كه وا پىويسته له سه ره موو موسلمانىكى پياو و ژن ئەم سى مەسه له يە فير بىت و كاريان پى بكات .

الأولى: أَنَّ اللَّهَ خَلَقَنَا، وَرَزَقَنَا، وَلَمْ يَتْرُكْنَا هَمَلًا؛ بَلْ أَرْسَلَ إِلَيْنَا رَسُولًا، فَمَنْ أَطَاعَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَاهُ دَخَلَ النَّارَ.

يه كه م : خواى گه و ره دروستى كردووين و رزق و رۆزى داوين و فه رامۆشى نه كردووين به لكو پىغه مبه رىكى بۇ ناردوين ، جا هه ركه سىك گوپراه لى بكات ئەوا ده چىته به هه شته وه و هه ركه سىك سه رپىچى بكات ئەوا ده چىته ئاگره وه .

والدليل قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ [المزمل: ١٥-١٦].

وه به لگهش ئەو ئايه ته يه كه خواى گه و ره ده فه رموئى : (إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا) (المزمل) واته : خو به راستى ئيمه په يامبه رىكمان (موحه ممه د) (ﷺ) بۇ ره وانه كردوون، بۆته شايد به سه رتانه وه كه هه رچيمان به سه را داوه پىي راگه ياندوون، ئيوه هيچ پروبيانوو يكتان نه ماوه ، هه روه ك چون بۆلاى فيرعه ونيش په يامبه رىكمان (مووسا) عليه السلام) ره وانه كرد، تاتىي بگه يه نيئ (١٥) جا فيرعه ون سه رپىچى كرد له په يامبه ره كه وه له فه رمانى ده رچوو و پرواى نه هيئاو داواى خوايه تى ده كرد...! ئينجا ئيمهش زۆر به توندى پىچامانه وه و قارمان لىگرت، ئەوه بوو خوئى و تاقمه كهى له ده ريداا خنكان. جا ئيوهش ئەى قوره يش ! بىدارو هۆشيار بن پيش ئەوهى قارتان لىبگرين (١٦)

الثَّانِيَّةُ: أَنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى أَنْ يُشْرَكَ مَعَهُ أَحَدٌ فِي عِبَادَتِهِ، لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ، وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ.

دووهم : خواى گه وره رازى نابيت هيچ كه سيكى له گه لدا بكرتته هاو هلى له پهرستنيدا نه فريشته يه كى نزيك كراو و نه پيغه مبهريكى نيږدراو .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجن: ١٨].

وه به لگه ش ئه و نايه ته يه كه خواى گه وره ده فهرمويت : (وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) (الجن) واته : (وه خوا وه حى بُو كردوم كه به راستى مزگه وته كان تاييه تى خوان، جا له گه ل خوا دا هاوارو هانا بُو كه سى تر مه بهن، واته: ههر خوا بپهرستن تيا يانداو، ويته و نيگارى بتانى تيا هه ل مه واسن و هاواريش ته نها له و بكهن).

الثَّالِثَةُ: أَنَّ مَنْ أَطَاعَ الرَّسُولَ وَوَحَّدَ اللَّهَ، لَا يَجُوزُ لَهُ مُوَالَاةٌ مِنْ حَادِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَلَوْ كَانَ أَقْرَبَ قَرِيبٍ.

سييه م : ههر كه سيك گوپرايه لى پيغه مبهري خواى كرد (ﷺ) و خواى گه وره ي به تاك دانا دروست نيبه بوى دوستايه تى و لايه نگیری ئه و كه سانه بكات كه دژايه تى خوا و پيغه مبهره كه ي ده كه ن هه رچه نده نزيكترين كه سه نزيكه كان بيت .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [المجادلة: ٢٢]

به لگهش له سهر ئهوه ئهوه ئایه ته که دهفهرمویت : (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۲۲)

المجادلة) واته : ههچ کۆمهلی نابینیت که باوهری به خواو به پۆژه کهی تربیت دۆستایه تی ئهوانه بکهن دژایه تی خواو په یامبه ره کهی ده کهن ! هه رچه نده ئهوانه باوکیان ، یان کورو نهو هیان ، یا براو عه شره تیان بن ، به کورتیی : مروقی باوه ردار نابیی ههچ شیوهیه ک دۆستایه تیکا له گه ل دوژمنانی خواو پیغه مبهردا ئه گینا لهوان ده ژمی ردرین ئهوانه - که له دۆستایه تی دوژمنانی خواو خۆئه پارین - که سانیکن خوا ئیان و باوهری له نیود لیاندا چه سپاندووه ، به ههچ شتی له ق نابیت ، وه پشتگیری کردوون به سه رخستن له لایه ن خۆیه وه و له پاشه رۆژیشدا ئه یانباته نیو چه ند باخاتیکی به هه شته وه که جوگه ئاوی زۆر له ژیر دره خته کانیدا ئه پروات به هه تا هه تاییش تییدا ده بن خوا لییان خۆشنوود و رازی بووه ، ئه وانیش له خوا رازی بوون ئا ئهوانه گرووپه کهی خوان ئاگادار و هۆشیار بن ! که هه ر گرووپه کهی خوان به ره وه کان له دونیاو ، له قیامه تدا) .

اعْلَمْ - أَرَشَدَكَ اللَّهُ لِمَا يَرْضَاهُ :- أَنْ الْحَنِيفِيَّةَ - مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ - : أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ، وَبِذَلِكَ أَمَرَ اللَّهُ جَمِيعَ النَّاسِ ، وَخَلَقَهُمْ لَهَا .

بزانه - خوی گه وه ره ئیمویتی بکات بۆ گوپرایه لی خوی - که وا حه نیفیه تی میلیله تی ئیبراهیم بریتییه له :

خوی گه وه به ره ستیت به تاک و ته نها و دینداری به ئیخلاصه وه بۆ ئه و ئه نجام به دیت ، هه ر به وه ش خوی گه وه ره فره منی کردووه ته هه موو خه لکی و هه ر له و پیناوه دا دروستی کردوون .

كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: ۵۶]، وَمَعْنَى «يَعْبُدُونَ»: يُوحِّدُونَ

ههروه کو خوی گهوره فهرموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: ۵۶] وه مانای ((يَعْبُدُونَ)): واته: به تهنها بمپه رستن .

وَأَعْظَمُ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ: التَّوْحِيدُ؛ وَهُوَ: إِفْرَادُ اللَّهِ بِالْعِبَادَةِ.

وه گهوره ترین شت خوی گهوره فهرمانی پیکردبیت تهو حیده، ئه ویش بریتیه له: به تاکدانانی خوی گهوره یه له په رستندا .

وَأَعْظَمُ مَا نَهَى عَنْهُ: الشِّرْكَ، وَهُوَ: دَعْوَةُ غَيْرِهِ مَعَهُ.

وه گهوره ترین شت خوی گهوره نه هی لی کردبیت شیرکه ئه ویش بریتیه له : داواکردن و هاوارکردن له جگه خوا له گه ل خوا دا .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء: ۳۶].

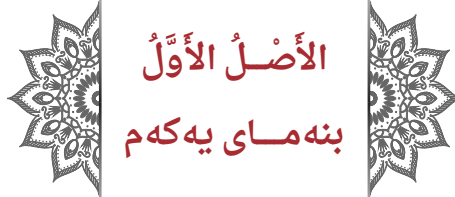
به لگه ویش ئه و ئایه ته یه که خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء: ۳۶].

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: مَا الْأُصُولُ الثَّلَاثَةُ الَّتِي يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ مَعْرِفَتُهَا؟

جا ئه گهر پییان وتی: ئایه ئه و سی بنچینه یه چییه که وا پیویسته له سه ر هه موو مروفتیک بیزانیّت؟

فَقُلْ: مَعْرِفَةُ الْعَبْدِ رَبَّهُ، وَدِينَهُ، وَنَبِيِّهِ مُحَمَّدًا ﷺ.

ئه وا بلّی: ناسینی په روه ردگار و دینه که ی و پیغه مبه ره که ی (محمد) ه (ﷺ) له لایهن به نده وه .

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: مَنْ رَبُّكَ؟

وه ئه گهر پێیان وتی : پهروهردگارت کێیه ؟

فَقُلْ: رَبِّيَ اللَّهُ الَّذِي رَبَّانِي، وَرَبِّي جَمِيعَ الْعَالَمِينَ بِنِعْمِهِ، وَهُوَ مَعْبُودِي لَيْسَ لِي مَعْبُودٌ سِوَاهُ.

ئهوا بلێ : پهروهردگاری من (الله) یه که پهروهردهی کردووم و ههموو جیهانیانی پهروهرده کردوو به نیعمه ته کانی ، ههر ئه ویش په رستراوی منه و جگه لهو په رستراوی ترم نییه .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. وَكُلُّ مَا سِوَى اللَّهِ عَالَمٌ، وَأَنَا وَاحِدٌ مِنْ ذَلِكَ الْعَالَمِ.

وه به لگهش له سهر ئه وه ئه و ئایه ته یه که خوا ی گه وره ده فه رمویت : (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲) الفاتحه) وه ههموو شتی که جگه له (الله) بوونه وهر و دروستکراوه ، وه منیش یه کێکم لهو بوونه وهر و دروستکراوانه .

فَإِذَا قِيلَ لَكَ: بِمَ عَرَفْتَ رَبَّكَ؟

جا ئه گهر پێیان وتی : به چی شتی که پهروهردگاره که ت ناسیه وه ؟

فَقُلْ: بِآيَاتِهِ وَمَخْلُوقَاتِهِ.

ئەوا بلى : بە ئايەتە كانى و دروستكراوه كانى .

وَمِنْ آيَاتِهِ: اللَّيْلُ، وَالنَّهَارُ، وَالشَّمْسُ، وَالْقَمَرُ.

وہ لہ ئايەتە كانى شەو و روژ و خور و مانگ .

وَمِنْ مَخْلُوقَاتِهِ: السَّمَوَاتِ السَّبْعُ، وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَمَا بَيْنَهُمَا.

وہ لہ دروستكراوه كانى حەوت ئاسمانە كە و حەوت زەوويە كە و ئەوہى
تياياندايە و ئەوہى لہ نيوانياندايە .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾
[فصلت: ۳۷].

بەلگەش لەسەرى ئەو ئايەتەيە كە خواى گەورە فەرموويەتى : (وَمِنْ
آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ
وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۳۷) فصلت) واتە :
(لە نيشانە كانى تاك و تەنيايى خوايە : شەو و روژ و خور و مانگ، چونكە ھەر
يەكەيان بە چەند بەرنامەيە كى قەشەنگ و ريك و پيك دامەزراون و كارى
خويان دەكەن ، دەسا ئيوەش نە بو خور سوژدە بەرن، وە نە بو مانگ، چونكە
ئەوانە ھەردوو دروستكراوى خودان و ئەوانيش سوژدە ھەر بو ئەو دەبەن ،
ئيوە سوژدە ھەربو ئەو خودايە بەرن ئەوانى دروستكردوو ئەگەر دەتانەوى
بە ھەقيانەت خودا بپەرستن.)

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأعراف: ۵۴].

وه ئه و ئایه ته که ده فهرمویت : **(إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۵۴) الاعراف)** واته : (به راستیی ههر خوای پهروهردگاری ئیوه بوو توانی ئاسمانه کان و زهویی له ماوهی شهش رۆژدا دروست بکات، ئه وسایش بهوشیوهیه که شایسته و شیای زاتی خوی بیت (جل جلاله) چووه سهه عهرشی فه رمانره وایی خوی، رۆژ به شهو دائه پۆشی، رۆژیش به په له ده که ویتته شویی شهو پهروهردگارتان خۆرو، مانگ و، گشت ئه ستیره کانی دروستکرد هه موویشان له ژێردهستی ئه ودا رامکراون و، به پیتی یاسای ئه ویش دین و ده چن چاکیش بزائن! که دروستکردن و ته گیر و فه رمانی بۆ به رپوه بردنی هه موو بوونه وهر، ههر به دهستی ئه وه زۆر به به ره که ت و که وریه خوایه ک که پهروهردگاری گشت جیهانه)

وَالرَّبُّ هُوَ الْمَعْبُودُ.

وه پهروهردگار ئه و که سهیه که ده په رستیت (په رستراوه) .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۱-۲۲].

وه به لگهش له سهه ر ئه وه ئه و ئایه تهیه که خوای که وهره ده فهرمویت: **(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲) البقرة)** واته : ئه ی خه لکینه!

تەنھا پەرۋەردىگارى خۇتان بىپەرستىن كە ئىۋە پىشۋە كانى ئىۋە لىنە بوون دروست كىردۈۋە چۈنكە ئاۋا پەرستىنك ھىزى پارىزگارى دروست دەكاۋ، بەلكو ئىۋەش خۇ بپارىزن (۲۱) خۋايە كى وايە زەۋى بۇ ئامادە كىردوون و كىردۈۋىەتى بە رايەخ تا بە ئاسانى لى سەرى بژىن و بەلای سەرووشتانەۋە -وہك گومەزى و كۆشك- ئاسمانى راگرتوۋە لىو ھەۋايشەۋە ئاۋىكى بۇ باراندن ئىنجا بەۋ بارانە جۆرەھا مىۋەۋ پۆزى بۇ فەراھەم ھىنان و شىنى كىرد جاكەۋابوۋ ئىۋەش چاك بىپەرستىن و، ھىچ جۆرە ھاۋبەشىكى بۇدامەنن و، تەنھا ياساۋ بەرنامە كەى ئەۋ ۋەرگىن دەخۇ خۇيشتان چاك دەزانن كە ئەۋجۆرە بتانە ھىچيان بەدەست نىۋە، تەنھا خۋاي گەۋرەيە پۆزى و دارايى و سامانتان دەداتى (۲۲)

قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ - \$ تَعَالَى: «الْخَالِقُ لِهَذِهِ الْأَشْيَاءِ؛ هُوَ الْمُسْتَحَقُّ لِلْعِبَادَةِ».

ابن كىثر - رەھمەتى خۋاي لى بىت - دەفەر مویت : دروستكارى ئەم شتەنە ھەر ئەۋە شايەنى پەرستىن بىت .

وَأَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا: - مِثْلُ: الْإِسْلَامِ، وَالْإِيمَانِ، وَالْإِحْسَانِ؛ وَمِنْهَا: الدُّعَاءُ، وَالْخَوْفُ، وَالرَّجَاءُ، وَالتَّوَكُّلُ، وَالرَّغْبَةُ، وَالرَّهْبَةُ، وَالْخُشُوعُ، وَالْخَشْيَةُ، وَالْإِنَابَةُ، وَالِاسْتِعَانَةُ، وَالِاسْتِعَاذَةُ، وَالذَّبْحُ، وَالنَّذْرُ، وَغَيْرُ ذَلِكَ مِنْ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا. كُلُّهَا لِلَّهِ تَعَالَى.

ۋە جۆرە كانى پەرستىن كە خۋاي گەۋرە فەرمانى پىكردۈۋە : ۋە كۈ ئىسلام و ئىمان و ئىحسان ، ۋە ھەر لەۋانە : پارانەۋە (الدعاء) و ترس (الخوف) و تىكارىدن (الرجاء) و پىشت بەستىن (التوكل) و ھەز كىردن و ئارەزوۋ كىردن (الرغبة) و ترس و بىم (الرهبة) و مىلكەچى و تەسلىم بوون (الخشوع) و ترس (الخشية) و گەپرانەۋەۋ پەشىيان بوونەۋە (الانابة) و كۆمەك خۋازى (الاستعانة) و ھانا بىردنەبەر (الاستغاثة) و سەربىرىن (الذبح) و نەزىر (النذر) ، ۋە جگە لەۋانە

له جوړه کانی خواپه رستی کهوا خوای گه وره فهرمانی پیکردوو، هه مووی ده بی بۆ خوا بیت .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجن: ۱۸].

وه به لگهش له سهر ئه وه ئه و ئایه ته یه که خوای گه وره ده فهرمویت : (وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) (الجن) ۱۸) واته : وه خوا وه حی بۆ کردوم که به راستی مزگه وته کان تایبه تی خوان، جا له گه لّ خوا دا هاوارو هانا بۆ که سی تر مه بهن، واته : ههر خوا بپه رستن تیا یانداو، وینه و نیگاری بتانی تیا هه لّ مه واسن و هاواریش ته نها له و بکه ن)

فَمَنْ صَرَفَ مِنْهَا شَيْئًا لِّغَيْرِ اللَّهِ؛ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ.

جا ئه گهر که سیک ههر یه کیک له و په رستنانه بۆ جگه له خوا ئه نجامدا ئه واه که سیکی موشریکی بیباوهره .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۷].

به لگهش له سهر ئه وه ئه و ئایه ته یه که خوای گه وره ده فهرمویت : (وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ) (المؤمنون) ۱۱۷) واته : ئه وه ی له گه لّ خوا دا هانا بۆ خوا یه کی تر ده بات و، ده پپه رستی هیچ به لگه یه کیش نیه له سهر شیایو بۆ په رستنایه تی ئه وه ههر پرسینه وه ی کارو کرده وه کانی لای په روه ردگاریه تی، وه نایگه یه نیّت به به ختیاری، چونکه کافرو بیباوهره ، ده ی خو بیباوهره ک ان ههر گیز به ختیاریو رزگار نابن، به لکو ته نها پرواداران پیروزو به ختیاری ئه بن .

وَفِي الْحَدِيثِ: «الدُّعَاءُ مُحُّ الْعِبَادَةِ».

وه له فهرموودهیه کدا هاتووه : (الدعاء مخ العبادۃ)^(۱)

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [غافر: ۶۰].

وه به لگهش له سهر ئه وه ئه و ئایه تهیه که خوای گهوره ده فره رمویت : (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) (غافر) ۶۰) واته : و پهروه ردگارتان فره رمووی : داوا له من بکهن و له من بپارینه وه ، منیش وه لا متان دده مه وه ، بیگومان ئه وانیه خۆ به گهوره ده زانن له په رستنم به ته نیا بیگومان به سهر شوپری و به بچووکی ده چنه دۆزه خه وه .

وَدَّلِيلُ الْخَوْفِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۷۵].
وه به لگه ی ترس ئه و ئایه تهیه که ده فره رمویت : (فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ) (آل عمران) ۱۷۵) واته : جا ئه گهر با وه رتان به هیزه ، له وان مه ترسن ، له خۆم بترسن

وَدَّلِيلُ الرَّجَاءِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ۱۱۰].

وه به لگه ی تکا کردن (الرجاء) ئه و ئایه تهیه که ده فره رمویت : (مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) (الكهف) ۱۱۰) واته : ئینجا هه رکه سیك له ئیوه ئومیدی به گه یشتنی دیداری پهروه ردگاری خۆی هه بی له دواړوژدا با کاری چاک وکرده وه ی دروست ئه نجام بدات وه له په رستن ی پهروه ردگاری خۆیدا هیچ که سیك نه کاته هاوتاو هاوبه شی و رووپامایی نه کات ، چونکه خوا ته نها دلسوزی و ئیخلاص وه رته گری ، نه رییا و رووپامایی وشیرک و هاوبه ش دانان ..

(۱) قال الشيخ الألباني : (ضعيف) انظر حديث رقم : ۳۰۰۳ في ضعيف الجامع

وَدَلِيلُ التَّوَكُّلِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [المائدة: ۲۳].

وه به‌لگه‌ی په‌ناگرتن (التوکل) ئەو ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) [المائدة: ۲۳]، وَقَوْلُهُ تَعَالَى: (۲۳) المائدة) واته: و ده‌بی بۆ سه‌رکه‌وتنش ته‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن، ئە‌گه‌ر ئیوه‌ پر‌وای راسته‌قینه‌تان هه‌یه

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳].

وه ئەو ئایه‌ته: (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ) (الطلاق: ۳) واته: وه هه‌رکه‌سیک پشت به‌خوا بیه‌ستی د‌وای به‌کار هه‌ینانی هۆ‌کار، ئە‌وه ته‌نیا خ‌وای به‌سه‌و کاروباری بۆ ئاسان ده‌کات

وَدَلِيلُ الرِّغْبَةِ، وَالرَّهْبَةِ، وَالْخُشُوعِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ [الأنبياء: ۹۰].

وه به‌لگه‌ی ره‌غه‌ت و ترس و ملکه‌چی وته‌سلیمبون (الرغبة و الرهبة و الخشوع) ئەو ئایه‌ته‌یه که ده‌فه‌رمویت: (إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ) (الأنبياء: ۹۰) واته: چونکه ئە‌وان هه‌موویان له‌کاری خ‌یرو چاکه‌دا به‌رده‌وام په‌له‌و تالوکه‌یان ده‌کرد هه‌میشه له‌به‌ر هی‌وای میه‌ره‌بانی و ره‌حه‌تی ئی‌مه‌دا نزایان ده‌کرد، وه له‌ترسی دۆ‌زه‌خ ها‌واریان ده‌کرد له‌ئاست ئی‌مه‌ هه‌مووکات خۆ به‌که‌م زان و ملکه‌چی کار و فه‌رمانی ئی‌مه‌ بوون.

وَدَلِيلُ الْخَشْيَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾ [البقرة: ۱۵۰].

وه به‌لگه‌ی ترس (الخشية) ئەو ئایه‌ته‌یه که خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي) (البقرة: ۱۵۰) واته: ده‌سا ئیوه‌ له‌و پیلانی سته‌مکارانه

مەترسن و گوی بۇ قسەشیان مەگرن دەبی هەر له خۆم بترسن، له من شهرم بکەن و په پیرهوی له م په یامبهره ی منه بکەن و، هەر له سەر ئه و پرووگه تازه یه ش (بن)

وَدَلِيلُ الْإِنَابَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾ [الزمر: ٥٤].

وه به لگه ی گه رانه وه (الانابة) ئه و ئایه ته یه که خوی گه وره ده فهرمویت: **﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾** (الزمر) ٥٤) واته : بگه رینه وه و بۆلای خواوه ندتان و ملکه چی فهرمانی ئه و بن

وَدَلِيلُ الْإِسْتِعَانَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفاتحة: ٥].

وه به لگه ی په ناگرتن (الاستعانة) ئه و ئایه ته یه که خوی گه وره ده فهرمویت: **﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾** (الفاتحة) ٥) واته : خویه تهنه هەر ئه تۆ ده پهرستین، تهنیا بهرنامه و پروگرامه که ی تۆمان لاپه سه نده، هەر گوی رایه ل و ملکه چی تۆ ده بین، وه تهنه هەر له تۆ داوای یارمه تی و کۆمه ک ده که ی، تهنه ئه تۆی که بتوانی له روژه سه خته کاندایارمه تیما بدهیت و سه رمان خهیت به سه ر دوژمنی خۆت و ئیمه دا)

وَفِي الْحَدِيثِ: «إِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

وه له فهرمووده یه کدا هاتووه : **(إِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ)** ^(١) واته : وه ئه گه ر په نات گرت ئه و تهنه په نا به خوا بگه ر .

وَدَلِيلُ الْإِسْتِعَاذَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾،

وه به لگه ی (الاستعاذه) ئه و ئایه ته یه که خوی گه وره ده فهرمویت : **﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾** (الفلق) ١) واته : ئه ی موحه ممه د (ﷻ) ! بلی : په نا ده به مه

(١) قال الشيخ الألباني : (صحيح) انظر حديث رقم : ٧٩٥٧ في صحيح الجامع .

بەر پهروهردگاری سپیایی بهرهبهیان، ئەو خوایهی کهپهردهی نهبوونی لهت کردوو بوونهوهری لیدهرهینا)

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.

وه دهفهرمویت : ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (۱) الناس) واته : ئەی موحهممه (ﷺ)! (ئەی موسلمان!) بلی: پهنا ئه بهمه بهر پهروهردگاری خهلك

وَدَلِيلُ الْإِسْتِغَاثَةِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ﴾ الْآيَةُ [الأنفال: ۹].

وه بهلگهی فریادهرسی (الاستغاثه) ئەو ئایه تهیه که خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ﴾ (۹) الأنفال) واته : وهبیر بینن ئه ودهمه که نارحهت و دل نیگهران بوون و، هاناتان بۆپهروهردگارتان برد ، ئەوا پهروهردگارتان وهلامی دانهوه).

وَدَلِيلُ الذَّبْحِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ [الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳].

وه بهلگهی سهبربرین (الذبح) ئەو ئایه تهیه که خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ (الأنعام - ۱۶۲- ۱۶۳) واته : دیسان بلی: به راستی نوێژ و ههج و قوربانیی و ژیان و مردنم گشت ههر بۆ خوای پهروهردگاری جیهانه کانه (۱۶۲) که هیچ هاوهلیکی بۆ نییه....

وَمِنَ السُّنَّةِ [قَوْلُهُ ﷺ]: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

وهله سوننه تدا هاتووه : (لعن الله من ذبح لغير الله)^(۱) واته : خوای گهوره لهعنه تی کردوووه لهو کهسهی بۆ جگه له خوا سهردهپریت).

(۱) قال الشيخ الألباني : (صحيح) انظر حديث رقم : ۵۱۱۲ في صحيح الجامع

وَدَلِيلُ النَّذْرِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يُؤْفُونَ بِالَّذِ وَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ [الإنسان: ۷].

وه به لگه‌ی (نه‌زر) ئەو ئايه‌ته‌يه كه خواى گه‌وره ده‌فه‌رمو‌يت : (يُؤْفُونَ بِالَّذِ وَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا) (۷) الانسان) واته : بۆيه ئەم پاداشه‌يان هه‌يه، چونكه له دونيادا هه‌ر شتێ نه‌زر بکه‌ن و برپارى له سه‌ر بده‌ن له كارێكى چاکه، وه‌فای پى ده‌که‌ن و پى هه‌ل ئەسن، بى که‌م و کورتى. وه له رۆژێک ئەترسن كه زيانە که‌ى به هه‌موو شوينیکدا بلأو ده‌بیته‌وه) .

الأصل الثاني: مَعْرِفَةُ دِينِ الْإِسْلَامِ بِالْأَدِلَّةِ بِه مای دووهم : ناسینی دینی ئیسلام به به لگه کانه وه

وَهُوَ: الْإِسْلَامُ لِلَّهِ بِالتَّوْحِيدِ، وَالْإِنْقِيَادُ لَهُ بِالطَّاعَةِ، وَالْبَرَاءَةُ مِنَ الشِّرْكِ وَأَهْلِهِ.

ئەویش بریتییه له : تهسلیم بوون بۆ خوای گهوره به تهوکید ، وه ملکه چبوون بۆی به گوێرایه لێ ، وه بهریبوون له شیرک و ئەهله کهی (موشریکه کان) .

وَهُوَ ثَلَاثُ مَرَاتِبَ: الْإِسْلَامُ، وَالْإِيمَانُ، وَالْإِحْسَانُ.

ئەویش سێ پلهیه : ئیسلام و ئیمان و ئیحسان .

وَكُلُّ مَرْتَبَةٍ لَهَا أَزْكَانٌ.

وه ههر پلهیه ک چه ند پایهیه کی ههیه .

فَأَرْكَانُ الْإِسْلَامِ خَمْسَةٌ: شَهَادَةُ أَلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَحَجُّ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ.

جا پایه کانی ئیسلام پێنج دانهن : شایه تی دان به وهی که هیچ خوایه ک نییه شایسته ی په رستن بێت به هه ق جگه له خوای گهوره ، وه (محمد) (ﷺ) پیغه مبه ر و نیردراوی ئەوه و ئەنجامدانی نوێژ و زه کات دان و روژرووی مانگی ره مه زان و حه جکردنی مالی خوا.

فَدَلِيلُ الشَّهَادَةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ [آل عمران: ١٨]، وَمَعْنَاهَا: لَا مَعْبُودَ بِحَقٍّ إِلَّا اللَّهُ.

جابه لگه‌ی شایه تیدان (الشهادة) ئه و ئایه ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه رمویت:
 (شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۸) آل عمران) واته : خوا له‌ریگه‌ی دروستکراوه کانیه‌وه
 شایه تی ددها - خوهر خوی به‌سه بو شایه تی- پاشان فریشته و زانا کانیش
 شایه تی ددهن که: بیجگه له‌خوی هیچ په‌رستراویکی شیایو راسته‌قینه نییه
 گشت کاتیکیش له نیوان بوونه‌وه‌ردا، دادپه‌روه‌ری راگرتووه دووباره غه‌یره
 خوی، هیچ په‌رستراویکی تر نییه ، بالاده‌ست و زاله، کارجوان و کارزانه،
 بویه همه‌میشه به‌دادگه‌رانه له‌نیو گشت بوونه‌وه‌ردا ئه‌جوو لیته‌وه) .

وه ماناکه‌ی : هیچ په‌رستراویکی به‌حه‌ق نییه ئیلا (الله) نه‌بیّت .

«لَا إِلَهَ» نَافِيًا جَمِيعُ مَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ.

(لا اله) نه‌فی هه‌موو په‌رستراویکی تیا‌دایه له‌جگه له‌خوا په‌رستریّت .

«إِلَّا اللَّهُ» مُثَبِّتًا الْعِبَادَةَ لِلَّهِ وَحْدَهُ. لَا شَرِيكَ لَهُ فِي عِبَادَتِهِ؛ كَمَا أَنَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي
 مُلْكِهِ.

(الا الله) سه‌لماندن‌ی په‌رستنی بو خوای تاک و ته‌نهاو بی شه‌ریکی تیا‌دایه له
 په‌رستنی‌دا ، هه‌روه‌ها هیچ شه‌ریکیکی نییه له‌مولکه که‌یدا .

وَتَفْسِيرُهَا الَّذِي يُوضِّحُهَا؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
 مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ * وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ * لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ [الزخرف: ۲۶-۲۸]،

وه ته‌فسیره‌که‌ی که به‌جوانی روونی ده‌کاته‌وه ، ئه و ئایه ته‌یه که ده‌فه رمویت
 : (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ

سَيِّدِينَ * وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (الزخرف) واته : کاته وه بیر بیینه ئه‌ی موحه‌مه‌د(ﷺ) که ئیبراهیم (علیه السلام) به باوک و گه‌له‌که‌ی خۆی وت: بێگومان من له‌و خویانه‌ی که ئیوه‌ ئه‌یانپه‌رستن، بێزارو به‌ریم(۲۶) جگه‌ له‌و خویایه‌ی که دروستی کردووم، جابه‌ راستی ئه‌ویش پێنموونیم ئه‌کات بۆ پێگه‌ی راست و دروست(۲۷) کاریکی کرد که ئه‌و وشه‌یه‌، (وشه‌ی یه‌ که‌خواپه‌رستی) - پاش خۆیشی - له‌ نه‌وه‌ کانیدا هه‌ر بمینیت ، تا به‌ لکو بگه‌رینه‌وه‌ بۆلای خوا.. به‌ لێ په‌ یامبه‌ران و په‌یره‌وانیان ، هه‌رده‌م هه‌والیان داوه‌ بۆ چه‌سپاندنی وشه‌ی (لا إله إلا الله)، ده‌بی پاش خۆشیان هه‌ر ئه‌وه‌ له‌ سه‌ر زارو له‌ ناو دلی په‌یروان و نه‌وه‌ کانیدا بێ(۲۸)

وَقَوْلُهُ: ﴿قُلْ يَتَاهَل الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۶۴].

وه‌ خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : **(قُلْ يَتَاهَل الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ** (۶۴) آل عمران) واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! (ﷺ) به‌ خاوه‌ن نامه‌کان بلی: وه‌رن با ئیمه‌و ئیوه‌ له‌ سه‌ر و شه‌و به‌رنامه‌یه‌ک سووربین که بۆ هه‌ردوولا مان چوونیه‌که‌و یه‌ که‌سانه‌و، په‌ یامبه‌رانیش هه‌موو هاوده‌نگ بوون له‌ سه‌ری و، واز له‌و ته‌فه‌رقه‌یه‌ بێن وه‌رن با جگه‌ له‌ خوا که‌سیکی تر نه‌په‌رستین و، هیچ شتیکیش نه‌که‌ینه‌ شه‌ریک و هاوبه‌شی هه‌ندیکیشان له‌باتی خوا نه‌که‌ینه‌ خواو بپه‌رستین، واته: له‌نافه‌رمانی خوا گوێ بیستی یه‌ کدی نه‌بین، ئینجا ئه‌گه‌ر هه‌ر روویان له‌و قسه‌ راسته‌یه‌ وه‌رگێراو بۆ یه‌ که‌تاپه‌رستی نه‌هاتن به‌ده‌متانه‌وه‌، به‌راشکاوی پێیان بلی: ده‌سا ئیوه‌ به‌شایه‌ت بن و بزائن که به‌راستی ئیمه‌

موسلمان و ملکه چی برپاره کانی خواين و، سووريشين له سهر دینی خوْمان و، خواش تاك و ته نيايه و، ئيتړ نه عوزه ير خوايه و، نه عيسايش).

وَدَلِيلُ شَهَادَةِ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۲۸].

وه به لگهی شایه تیدان کهوا (محمد) (ﷺ) پیغه مبهری خودایه، نهو ئایه تهیه که ده فهرمویت: (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ (۱۲۸) التوبة) واته: سویتد به خوا هر له خوتان په یامبه ریکی پایه به رزتان بۆ هات و چاک دهیناسن له کییه هر نارده تیبه کتان توش بیت زور سهخته لایی و پیی سه خلهت ده بی زوریش سووره له سهر پروا هینانتان به رامبه به پرواداران زور دلسوزو به به زهیی و دلوثانه

وَمَعْنَى شَهَادَةِ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: طَاعَتُهُ فِيمَا أَمَرَ، وَتَصَدِيقُهُ فِيمَا أَخْبَرَ، وَاجْتِنَابُ مَا عَنْهُ نَهَى وَزَجَرَ، وَأَلَّا يُعْبَدَ اللَّهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَ.

و مانای شایه تیدان که (محمد) (ﷺ) پیغه مبهری خودایه: گوپرایه لی کردنی له وهی فهرمانی پیکردوه، وه به راست زانیی نه وهی هه والی دهر باره ی داوه، وه دوور که وتنه وه له وهی نه هی لیکردوه و ریگری لیکردوه، وه خوی گه وره نه په رستریت ئیلا به وه شهرعه نه بیت که نهو هیناویه تی.

وَدَلِيلُ الصَّلَاةِ، وَالزَّكَاةِ، وَتَفْسِيرِ التَّوْحِيدِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ [البينة: ۵].

وه به لگهی نویژ و زه کات و ته فسیری ته وحید نهو ئایه تهیه که خوی گه وره ده فهرمویت: (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ (۵) البينة) واته : له هه مان کاتا له (تهورات و ئینجیل) دا فرمانیان پێ نه درابوو به وه نه بێ که به تهواوی هه موو خوابه رستن و سه ر بۆ ئه و دانه وێن و ئایینی خالیس هه ر بۆ ئه و دابنێن و له هه موو ئایینیکی هه یچ و پوچ لابه دن و به تێرو ته سه ل نوێژه کانیا ن بکه ن له مال و سامانیان زه کات به دن به و شیوه یه ی بۆیا ن روون کراوه ته وه وه هه ر ئه و خوا په رستی و یه کلا بوونه وه یه و نوێژو زه کات دانه یه ئایینی پایه دارو راسته ، ئاوا فرمانیا ن پێکرا بوو ، که چی ئه وان جیا بوونه وه و بوونه چه ند ده سته یه ک)

وَدَلِيلُ الصِّيَامِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۳].

وه به لگه ی رۆژوو ، ئه و ئایه ته یه که خوا ی گه وه ره ده فه رمو یێ : (يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۸۳) البقرة) واته : ئه ی ئه وان ه ی با وه رتا ن ه ی نا وه ! بزانا ن رۆژوو ی مانگی ره مه زانا تان له سه ر نوو سرا وه وه فه رز کرا وه ته سه رتا ن هه روه کو له سه ر ئه وان ه ی له پێشتانه وه بوون بریا ردا و نوو سرا ، دیا ره هه ر هۆزو ئومه ته یێ ، جوړی رۆژوو ی بووه به لکو به ته قوا بن و سنوو ره کا نی خوا بپاریزن و ده رگای گونا ح له خو داخه ن و ده رگای هه موو خیری له خو واز بکه ن).

وَدَلِيلُ الْحَجِّ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ [آل عمران: ۹۷].

وه به لگه ی حه ج ، ئه و ئایه ته یه که خوا ی گه وه ره ده فه رمو یێ : (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (۹۷) آل عمران) واته : خوا حه جی که عبه ی بریا ردا وه له سه ر مه ردم ، له سه ر ئه وه ی توانای ریگای هه بێ و هه رکه سیکی ش با وه ری به و حه جه نه بێ ، ئه وه با چا ک

بزانى كه كافرو بى باوهره، بهراستىي خوايش لهتهواوى خهلكانى جيهان،
نهك تهنها ههر لهوان، بى نيازه!.

الْمَرْتَبَةُ الثَّانِيَّةُ: الْإِيمَانُ؛ وَهُوَ: بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَعْلَاهَا قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ.

پلهى دووهم : ئيمان ، ئهويش هفتاو ئهوهنده لقه ، بهرزهكهى وتننى (لا اله الا الله)يه و نزمهكهى لادانى ئازاريكه لهسهره ريگا ، وه (حهيا)ش لقيكه له ئيمان .

وَأَرْكَانُهُ سِتَّةٌ:

أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ [كُلُّهُ مِنَ اللَّهِ].

وه پايهكانى شەش دانەن :

ئيمان هەيئەت بە خوا و فريشته كانى و كتيبه كانى و پيغه مبهرانى و روژى
دوايى و ئيمان هەيئەت بە قەدەر خەيرە كهى و شەره كهى .

وَالدَّلِيلُ عَلَى هَذِهِ الْأَرْكَانِ السِّتَّةِ: قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: ۱۷۷].

وه بهلگەش لهسەر ئەم شەش پايە ئەو ئايەتەيه كه خواى گەوره دهفه رمويت:
(لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ) (البقرة) ۱۷۷- واتە : چاكه و چاكه كاريى
هەر ئەوه نيه ئيوه -جوله كهو گاور- كاتى نويز- روو له خوهره لات بكن، يان
خوړناوا، ئەگەر له رووى گوړايه ليه وه نه بى بۆ فەرمانى خوا، دياره روو كردنه
(مه سجدول حهرام) يش ههروايه ، بهلكو چاكهى راست و دروست ئەمهيه كه

باوه‌ری راسته‌قینه‌ی به‌خواو به‌روژی دوایی و به‌فریشته‌و به‌کتیبی ئاسمانی
و به‌په‌یامبه‌رانی خوا هه‌بی)

وَدَلِيلُ الْقَدَرِ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ۴۹].

وه به‌لگه‌ی قه‌ده‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ
خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (۴۹) القمر) واته : به‌راستی ئیمه هه‌موو شتی‌کمان به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی
دیاری‌کراو درووست‌کردووه).

الْمَرْتَبَةُ الثَّالِثَةُ: الْإِحْسَانُ -رُكْنٌ وَاحِدٌ- وَهُوَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ
تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.

پله‌ی سێهه‌م : ئی‌حسان (چاکه‌کاری): یه‌ک پایه‌یه ، ئه‌ویش : (خوای گه‌وره
په‌رستیت هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌بیینی وه‌ ئه‌گه‌ر تو ئه‌وت نه‌بیینی ئه‌وا ئه‌و تو
ده‌بیینی) .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ۱۲۸].

به‌لگه‌ش ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (۱۲۸) النحل) واته : به‌راستی خواش له‌گه‌ل
ئه‌وانه‌دایه که خو پارێزو به‌ته‌قوان و ئه‌وانه‌ش چاکه‌کار و چاکه‌خوازن، ئه‌م
له‌گه‌ل بوونه‌ش ته‌نها خوا خۆی باش ده‌زانیت چۆن ده‌بییت) .

وَقَوْلُهُ: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرْفَعُ حِينَ تَقُومُ * وَتَقَلِّبُكَ فِي السَّجْدِينَ *

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الشعراء: ۲۱۷-۲۲۰].

وه ده‌فه‌رمویت : (وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * الَّذِي يَرْفَعُ حِينَ تَقُومُ * وَتَقَلِّبُكَ فِي
السَّجْدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۲۲۰) الشعراء) واته : ته‌نها هه‌ر به‌خوای زۆر
زال و به‌ده‌سه‌لات و زۆر میه‌ره‌بان پشت به‌سته، چونکه هه‌رگیز ئه‌و ده‌س

لە دۆستانى خۆى بەرنادا (۲۱۷) ئەو خوايەى كە تۆ دەبىنى كاتى بەئىوارە ئەو ەستى بۇ نوئىز بە كۆمەل (ۋەيان بەتەنھا لە شەوگارد (۲۱۸) ەلەسوكەوتت لەناو رىزى سوژدە بەرانا دەبىنى ، واتە: ئەگەر ەەر خۆت بىت، يان لەگەل كۆمەلىكدا بىت، ئەو ەەر ئەتبىنى و، چاوى لىتەوۋىيە (۲۱۹) بەراستى ەەر ئەویشە زۆر ژنەوا، ەموو چپەيەك ئەبىستى، زۆرىش بە ئاگاو زاناىە، بەەموو جموجوللىكان (۲۲۰) .

وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ [يونس: ۶۱] الْآيَةَ.

ۋە دەفەرموئىت : (وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ) (يونس) واتە : ۋە تۆ لە ەيچ كاريكدا نابى و ەيچ شتى لەقورئانيان بەسەرا ناخوينىت و ئىۋەش ئەى مروف ! ەيچ كاري ئەنجام نادەن مەگەر ئىمە بەسەرتانەۋە ئاگادارين، واتە: ەەر شتىك دەكەن و، بەەر جورى دەيكەن ، ئىمە لىى بەئاگايىن ەەر ئەوكاتە دەست بەكارەكەتان دەكەن و بوى رۆدەچن)

وَالدَّلِيلُ مِنَ السُّنَّةِ: حَدِيثُ جَبْرِائِيلَ الْمَشْهُورُ، عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ.

ۋە بەلگە لەسەر ئەم بابەتە لە سوننەتدا : فەرموۋدە بەناوبانگەكەى (جبريل)ە كە لە عومەرەۋە ھاتوۋە دەفەرموئىت : واتە: لە كاتىكدا ئىمە رۆژىك لە خزمەتى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) بووين لە پرىكدا كابرايەك ھاتە ژوورەۋە ، جلو بەرگىكى زۆر سىپى لە بەردابوو ۋە قزىكى زۆر رەشى ھەبوو، ۋە شوپنەۋارى سەفەرى پىۋە ديار نەبوو ، ۋە ەيچ كەسىك لە ئىمە ئەۋى نەدەناسى تاكو نزيك پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دانىشت ھەردوو ئەژنۆى توند

کرد له ههردوو ئهژنۆی پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه ههردوو له پی خسته سههر ههردوو رانی و فهرمووی : ئهی (محمد) (ﷺ) پیم بلی ئیسلام چیه ؟

فَقَالَ: «الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا»، فَقَالَ: صَدَقْتَ -فَعَجَبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ!

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((ئیسلام ئه وهیه که شایه تی بدهیت کهوا جگه له (الله) هیچ خوایه کی تر نییه شایه نی په رستن بیت به حق و (محمد) یش (ﷺ) نیردراوی خوایه و نوێزه کانت به ریک و پیکی ئه نجام بدهیت و زه کاتی ماله کهت بدهیت و روژووی مانگی ره مه زان بگریت و چه جی مالی خوا بکهیت ئه گهر توانات هه بوو)) کابرا فهرمووی : راست ده کهیت . فهرمووی : ئیمه یش سه یرمان پیهات پرسیا ری لی ده کات و ههر خویشی به راستی ده خاته وه ،

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ.

فهرمووی : ئهی پیم بلی ئیمان چیه ؟

قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»، قَالَ: صَدَقْتَ.

ئهویش فهرمووی : ((ئیمان ئه وهیه باوه ری ته و او بهینیت به خوی گه و ره و فریشته کانی و کتیبه ئاسمانیه کان و هه موو پیغه مبه ران و روژی دوا یی و وه باوه ریش به قه زاو قه دهر بهینیت چ خه یر بیت یان شه ر)) : فهرمووی : راست ده کهیت .

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ.

فهرمووی : ئهی پیم بلی چاکه (ئیهسان) چیه ؟

قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ».

ئەۋىش فەرمۇۋى : ((ئەۋەيە بە شىۋەيەك خۇدا بېرستىت ۋەكو ئەۋەي
كە دەيىنى خۇ ئەگەر تۆ ئەۋ نەيىنى ئەۋا باش بزانە ئەۋ تۆ دەيىنى))

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ.

فەرمۇۋى : پىم بلى قىامەت كەى دىت ؟

قَالَ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ».

فەرمۇۋى : ((ئەۋ كەسەى كە پرسىارى لى دە كرىت لە پرسىاركەر زاناتر نىيە))

قَالَ: أَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا.

فەرمۇۋى : كەۋايە نىشانە كانم پى بلى ؟

قَالَ: «أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةَ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ، يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ».

فەرمۇۋى : ((لە نىشانە كانى قىامەت ئەۋەيە : كەنيزەك گەۋرەۋ خاۋەنى
خۇى لىۋە لە دايك بىت ، ۋە خەلكانىكى پى پەتى رۋوت ۋ ھەژار ۋ شۋانى
مەر پىشېركى بكن لە بەرز كۋرەۋەى كۆشك ۋ خانوۋە كانىاندا))

قَالَ: فَمَضَى؛ فَلَبِثْنَا مَلِيًّا، فَقَالَ ﷺ: «يَا عُمَرُ؛ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟»

.. (عمر) دەلىت : پاش ئەۋە كابرە ھەلسا ۋ رۋىشت ۋ ماۋەيەك رامىن،
ئەمجار پىغەمبەرى خوا(ﷺ) فەرمۇۋى : ((ئەى (عمر) ئايا دەزانى ئەۋ
پرسىاركەرە كى بو ؟))

قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «هَذَا جَبْرِيلُ، أَتَأْكُمُ يَعْلَمُكُمْ أَمْرَ دِينِكُمْ».

گوتم : خوا ۋ پىغەمبەرەكەى (ﷺ) باشتەر دەزانن ، فەرمۇۋى : ((ئەۋە
(جبرىل) بو ، ھاتبوۋ بۇ ئەۋەى لە دىنەكەتان شارەزاتان بكات)).

الأصل الثالث: مَعْرِفَةُ نَبِيِّكُمْ مُحَمَّدٍ ﷺ
بنچینهی سییه م: ناسینی پیغه مبه رتان (محمد) (ﷺ)

وَهُوَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمٍ، وَهَاشِمٌ مِنْ قُرَيْشٍ، وَقُرَيْشٌ مِنَ الْعَرَبِ، وَالْعَرَبُ مِنْ ذُرِّيَّةِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ -عَلَيْهِ وَعَلَى نَبِيِّنَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ.

ناوی پیروزی : محمد ی کوری عبدالله ی کوری عبدالمطلب ی کوری هاشم ، وهاشم یش له قوره یشه ، وه قوره یشیش له عه ره به و عه ره بيش له نه وه ی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی خه ليله ، سه لات و سه لام له سه ر خوی و پیغه مبه رمان بیت .

وَلَهُ مِنَ الْعُمْرِ ثَلَاثٌ وَسِتُّونَ سَنَةً -مِنْهَا أَرْبَعُونَ قَبْلَ النُّبُوَّةِ، وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ نَبِيًّا رَسُولًا.

ته مه نی شه ست و سی سال بوو ، چل سالی پیش پیغه مبه رایه تی بوو و بیست و سی سالی پیغه مبه رو نیردراو بوو .

نُبَيٍّ بِ(إِقْرَأْ)، وَأُرْسِلَ بِ(الْمُذْتَرِّ)، وَبَلَدُهُ مَكَّةُ، [وَهَاجَرَ إِلَى الْمَدِينَةِ].

بوو به (نبي) به سوره تی (إقرأ) وه بوو به (رسول) به سوره تی (المذثر) ، شاره که ی شاری مه که بوو پاشان کوچی کرد بۆ مه دینه

بَعَثَهُ اللَّهُ بِالنَّذَارَةِ عَنِ الشَّرْكَ، وَيَدْعُو إِلَى التَّوْحِيدِ.

خوای گه وه ره وانه ی کرد بۆ وریا کردنه وه له شیرک و بانگه وازی بۆ ته وحید ده کرد .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَتَأْتِيهَا الْمَدَنِيُّ * قُرْ فَأَنْذِرْ * وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ * وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ [المدثر: ۱-۷].

وه به لگهش ئەو ئایه ته یه که خوای گه وره ده فهرمویت : (يَتَأْتِيهَا الْمَدَنِيُّ * قُرْ فَأَنْذِرْ * وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ * وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (۷) المدثر) واته : ئەي ئەوهی جلکی خەوت به خۆوه پیچاندووہ ! ئەي پیغەمبەر! (ﷺ) (۱) ههسته، له ناو نوینه کهت خەلکی بیباوهر بیدار بکه ره وهو بترسینه له سزای خوا (۲) وه پهروه ردگاری خۆت به گه وره بگره (۳) وه بهرگ و کالات خاوین بکه ره وه، (۴) له هه موو گوناح و جوهره کاریکی ناپوخت و ناپه سه ند گه ری (۵) وه شتیك مه به خشه بو ئەوهی زو رترت ده سکه ویت، واته: منعت به سه ریانداو مه که و چاوهر وانی زو ریان لی مه که (۶) و له بهر ره زامه ندی پهروه ردگارت خوگر به له بهرامبهر ئازارو هه ره شهی هۆزه که تدا (۷).

وَمَعْنَى ﴿قُرْ فَأَنْذِرْ﴾: يُنذِرُ عَنِ الشَّرِّ، وَيَدْعُو إِلَى التَّوْحِيدِ.

وه مانای (قُرْ فَأَنْذِرْ) خەلکی ئاگادار بکاته وه له شیرک و بانگیان بکات بو ته وحید .

﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ أَي: عَظِّمُهُ بِالتَّوْحِيدِ.

(وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ) واته : به مه زنی راگره به ته وحید.

﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ أَي: طَهِّرْ أَعْمَالَكَ عَنِ الشَّرِّ.

(وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ) واته : کاره کانت له شیرک پاک بکه ره وه .

﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ الرُّجْزُ: الْأَصْنَامُ. وَهَجَرُهَا: تَرَكُهَا، وَالْبَرَاءَةُ مِنْهَا وَأَهْلِهَا.

(وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ) الرجز : واته بته کان ، وه (هجرها) واته وازهینان لیان و بهریبوون لیان ، له خو یان و ئەهه له که یان .

أَخَذَ عَلَى هَذَا عَشَرَ سِنِينَ يَدْعُو إِلَى التَّوْحِيدِ، وَبَعْدَ الْعَشْرِ عُرِجَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ،
وَفَرِضَتْ عَلَيْهِ الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَصَلَّى فِي مَكَّةَ ثَلَاثَ سِنِينَ، وَبَعْدَهَا أَمَرَ بِالْهَجْرَةِ إِلَى
الْمَدِينَةِ.

له سهر ئهه كاره ده سال مايه وه خهلكى بانگ ده كرد بۆ تهو حيد ، له پاش
ده سال خواى گهوره بهرزى كرده وه بۆ ئاسمان ، وه پينج نوپزه كهى له سهر
فهرز كرا ، له مه ككه سى سالى نوپزى كرد و له پاش ئه وه فه رمانى پيكر
كهوا كوچ بكات بۆ مه دينه

وَالْهَجْرَةُ: الْإِنْتِقَالُ مِنْ بَلَدِ الشُّرْكِ إِلَى بَلَدِ الْإِسْلَامِ.

وه هيجرهت (كوچ كردن) : برىتييه له گواستننه وه له ولاتى شيركه وه بۆ
ولاتى ئيسلام .

وَالْهَجْرَةُ فَرِيضَةٌ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ بَلَدِ الشُّرْكِ إِلَى بَلَدِ الْإِسْلَامِ، وَهِيَ بَاقِيَةٌ إِلَى أَنْ
تَقُومَ السَّاعَةُ.

وه هيجرهت فه رزه له سهر ئهه ئوممه ته له ولاتى شيركه وه بۆ ولاتى ئيسلام،
ئه وىش به رده وام ماوه ته وه تاوه كو روژى قيامهت .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا
كُنَّا مُسْتَزْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾
[النساء: ۹۷-۹۹].

به لگهش له سهر ئهه ئهه ئايه ته يه كه خواى گهوره ده فه رمويت : (إِنَّ
الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَزْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا

الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا (٩٧-٩٩ النساء) واته: بێگومان ئەوانەیان کە فریشتە گیانیکیان، لە کاتی کدا ناهەقیان لە خۆیان کرد، چونکە (دار الشریک) یان بە جێ نەهێشت و کۆچیان نەکرد بۆ نیشتمانی ئێمان (مەدینە) بەرلەووە ئەلێن: باشە ئێو لە کوێیوون، بۆچی لێرە کۆچتان نەکردو لە گەڵ موشریکەکاندا مانەووە؟! ئەلێن: ئێمە لەو ولاتە ی مەککەدا بێ دەوسەلات و لاوازکرا بووین، نەمان دەتوانی بۆهیچ لایە کۆچ بکەین و بەناچار یی هەر لەو شوێنە ماینەووە، فریشتەکان ئەلێن: ئایا زهویی خوا فراوان و ئاوالە نەبوو تا لەوێ کۆچ بکەن و بپۆنە جیگایەکی ترو، بە ئازادانە خواپەرستی خۆتانان کردبا؟ جا لە قیامەتدا ئەنواو جیگایان جەحەننەمەو، ئەویش چارەنووسیکی نالەبارو خراپە (٩٧) ئەو پیاوو ژن و مندالانە نەبێ کە توانای هیچ خۆدەربازکردنێکیان نییە و شارەزای رێگەش نین و رێ دەرناکەن (٩٨) جا بێگومان خوا لەوانە ئەبووری و خوا هەمیشە گوناھ پۆشی لیبوردەیه، لەخاوەن بیانوانیش بیانوو وەردەگریت. (٩٩).

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ﴾ [العنكبوت: ٥٦].

هەر وەها خوای گەورە دەفەر مویت: (يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ (٥٦)) واته: ئەي ئەو بەندانەم بپرواتان هیناوه بەراستی زهویی من پان و فروانە، ئەگەر لە (مەککە) ئەزیهت دەکرین، دەسا کۆچ بکەن و بچنە (مەدینە) وەیان بۆ هەر جیگایەکی تر، ئیتەر بۆ هەر لەمەککە دانیشتوون و قبوولی ئەو گش ئازارو بیزارە دەکەن؟ سا ئەگەر نەتاندەتوانی لە جیگە ی بە ئازادانە پەرەستش بکەن بگۆزنەووە بۆ جیگە یەکی تر سا هەر لەوێ پەرەستشی من بکەن (

قَالَ الْبَغَوِيُّ \$ تَعَالَى: «سَبَبُ نُزُولِ هَذِهِ الْآيَةِ: فِي الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ بِمَكَّةَ لَمْ يُهَاجَرُوا، نَادَاهُمُ اللَّهُ بِاسْمِ الْإِيمَانِ».

(البغوى) ده فەرمويىت : ھۆى دابەزىنى ئەم ئايەتە دەربارەى ئەو مۇسلمانانە بوو كە لە مەككە مابونەو ھە ھىجرەت يان نە كەرد بوو ، خۇاى گەورە بە ناوى ئىمانەو ھە بانگى ئەوانى كەردو ھە

وَالدَّلِيلُ عَلَى الْهَجْرَةِ مِنَ السُّنَّةِ؛ قَوْلُهُ ﷺ: «لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا».

و ھە بە لگەش لە سوننەتدا دەربارەى ھىجرەت ئەو فەموودىيە ھە كە پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) دە فەرمويىت : (لا تنقطع الهجرة حتى تنقطع التوبة ، ولا تنقطع التوبة حتى تطلع الشمس من مغربها)^(۱) واتە : ھىجرەت كۆتايى پى ئايەت و نابرىتەو ھە تاو ھە كۆتەو ھە نەبرىتەو ھە و كۆتايى پى نەيەت ، و ھە تەو ھەش كۆتايى پى ئايەت و نابرىتەو ھە تاو ھە كۆرۆژ لە رۆئاواو ھە دەرنەچىت)

فَلَمَّا اسْتَقَرَّ بِالْمَدِينَةِ؛ أَمَرَ بِبَقِيَّةِ شَرَائِعِ الْإِسْلَامِ -مِثْلُ: الزَّكَاةِ، وَالصَّوْمِ، وَالْحَجِّ، وَالْجِهَادِ، وَالْأَذَانِ، وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ- أَخَذَ عَلَى هَذَا عَشْرَ سِنِينَ.

كاتى لە شارى مەدىنە جىگىر بوو فەرمانى كەرد بە ئەودواى شەرىعەتە كانى ئىسلام ، و ھە كۆ : زەكات و رۆژوو و ھەج و جىھاد و بانگدان و فەرمان كەردن بە چاكە و نەھى كەردن لە خراپە و جگە لەوانە لە شەرىعەتە كانى ترى ئىسلام . بەم كارە بۇ ماو ھە دە سالى بەردەوام بوو .

وَبَعْدَهَا تُوفِّيَ -صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ- وَدِينُهُ بَاقٍ، وَهَذَا دِينُهُ، لَا خَيْرَ إِلَّا دَلَّ الْأُمَّةَ عَلَيْهِ، وَلَا شَرَّ إِلَّا حَذَّرَهَا مِنْهُ.

و ھە لە پاش ئەو ھە كۆچى دوايى كەرد -سەلات و سەلامى خۇاى گەورەى لەسەر بىت- ، و ھە دىنە كەى ماو ھەتەو ھە ، ئەمەش دىنە كەيەتى ، ھىچ خەيرىك نىيە ئىللا نىشانى ئوممەتە كەى داو ھە ، و ھە ھىچ خراپەيەك نىيە ئىللا ئوممەتە كەى لى ئاگادار كەردو ھەتەو ھە .

(۱) قال الشيخ الألباني : (صحيح) انظر حديث رقم : ۷۴۶۹ في صحيح الجامع

وَالْخَيْرُ الَّذِي دَلَّ عَلَيْهِ: التَّوْحِيدُ، وَجَمِيعُ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ.

وه ئه و خهیره ی که رینمویی کردوین بریتییه له تهو حید و هه موو ئه و
شتانه ی خوای گه و ره پیی خو شه و پیی رازییه .

وَالشَّرُّ الَّذِي حَذَرَ مِنْهُ: الشَّرُّ، وَجَمِيعُ مَا يَكْرَهُهُ اللَّهُ وَيَأْبَاهُ.

وه ئه و شه ره ی که ئاگاداری کردوینه ته و ه بریتییه له شیرک و هه موو ئه و
شتانه ی خوای گه و ره پی ناخو شه و پیی رازی نییه .

بَعَثَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَافْتَرَضَ طَاعَتَهُ عَلَى جَمِيعِ الثَّقَلَيْنِ - الْجِنِّ وَالْإِنْسِ؛
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قُلْ يَتَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾
[الأعراف: ١٥٨].

خوای گه و ره پیغه مبهری بۆ هه موو خه لکی ره وانه کرد ، وه گوپرایه لی
خوی فهرز کردو وه به سه ر هه موو (الثقلین) دا واته : مرو ف و جنو که کان،
به لگه ش له سه ر ئه وه ئه و ئایه ته یه که خوای گه و ره ده فه رمو ی: (قُلْ
يَتَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا (١٥٨) الاعراف) واته: ئه ی
پیغه مبه ر(ﷺ)! بلی: ئه ی خه لکینه! چاک بزانی که: من په یامبه رو نی دراو ی
خوام بۆلای سه رجه م ئیوه) .

وَأَكْمَلَ اللَّهُ بِهِ الدِّينَ؛ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ٣].

وه خوای گه و ره دینه که ی پی ته و او و کامل کرد ، به لگه ش له سه ر ئه وه ئه و
ئایه ته یه که خوای گه و ره ده فه رمو ی: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا (٣) المائدة) واته : وا له ئه مرو وه به رنامه و
ئایینه که تانم به پایان گه یاند، واته: له باره ی ئاقیده و جیهاده وه، له باره ی حه لال
و حه رانه وه، هه موو شتییکم بۆ ته و او کردن وه نیعمه ت و به خشی خۆم بۆ

تەۋاۋى كۆرۈن سەرم خستىن بەسەر دوزمىنانتاناۋ رىنەيىم كۆرۈن رىگەي راست،
ئىتر نەپيۋىست بە پىغەمبەرى تر ھەيەو، نە قورئانىكى دىكە ئىسلامىش
بەبەرنامەو ئايىن بۇ ھەلۋاردىن و نابى ھىچ كاتىك لىي لادەن و خۇكلا بىكەن)

وَالدَّلِيلُ عَلَى مَوْتِهِ ﷺ، قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ﴾ [الزمر: ۳۰-۳۱].

بەلگەش لەسەر مردنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو ئايەتەيە كە خۋاي
گەرە دەفەرموئى : (إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخَصُمُونَ (۳۱) الزمر) واتە: بەراستى ئەي موحەممەد (ﷺ) ئەمرىي و،
ئەوانىش ھەر ئەمرن، واتە: لەداھاتوۋدا ھەموۋتان ئەمرن، جا ئەو كاتە خوا
دادگايى ئەكات و ھەق و ناھەق دەرئەكەۋى (۳۰) پاشان ئىۋە لە رۆزى
قىامەتەشدا لەلای پەرۋەردگارتاندا دەمەقالى و كىشمەكىش دەكەن (۳۱)

وَالنَّاسُ إِذَا مَاتُوا يُبْعَثُونَ.

ۋە خەلكى ئەگەر مردن ئەۋا زىندوۋ دەكرىنەۋە .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ [طه: ۵۵].

ۋە بەلگەش ئەۋ ئايەتەيە كە دەفەرموئى : (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (۵۵) طه) واتە : لە سەرەتاۋە ئىۋەمان ھەر لەۋ زەۋىيە
دروستكرد ۋە لەۋدا دۋاي مردن ئەتانگىپىنەۋە بۇ گل ۋە جارىكى تر لەۋدا
ئەتانەپىنەۋە دەرو زىندوۋتان ئەكەينەۋە).

وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ [نوح: ۱۷-۱۸].

وه دهفه رمویت : (وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا (۱۸) نوح) واته : وه خوی تاك و ته نیایه ئیوهی له توخمه کانی زهوی روواندونی بهروواندن وهك رووهك و گیا (۱۷) پاشان - دوی مردنتان - ئه تانگیڕیتته وه بُو ناوی و لهوئ بهفه رمانی خوی ئه شاردرینه وه و ئه تانهیئیتته وه دهری ، له زهوی بهدهرهینان، واته : زیندووتان ئه کاته وه بهدادگرانهش پاداش و تۆله تان دهست ئه کهوئته وه (۱۸) .

وَبَعْدَ الْبَعْثِ مُحَاسِبُونَ وَمَجْزِيُونَ بِأَعْمَالِهِمْ.

وه له پاش مردن لیپرسیسنه وه یان له گه لدا ده کریت و پاداشتی کرده وه کانیاں وهرده گرن .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ [النجم: ۳۱].

به لگهش ئه و ئایتهیه که دهفه رمویت : (لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى [النجم) ۳۱) واته : له پاشه رۆژدا پاداشی به دکاران بداته وه به کاره کانیاں و پاداشتی چاکه کارانیش بداته وه به پاداشتیکی چاکتر).

وَمَنْ كَذَبَ بِالْبَعْثِ كَفَرًا.

وه ههر که سیك باوه ری به زیندوو بوونه وه نه بیته ئهوا کوفری کردوه .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَّنْ يُعْثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّهُ ثُمَّ لَتَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [التغابن: ۷].

وه به لگهش ئه و ئایه تهیه که دهفه رمویت : (زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَّنْ يُعْثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّهُ ثُمَّ لَتَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ [التغابن) ۷) واته : ئه وانهی کافرو بی پروا بوون گوتمان : هه رگیزپاش مردن زیندوو نا کرینه وه! پێیان بلێ

ئەى پيغەمبەر (ﷺ)! بەلئى سويند بە پەرورەدگارم بينگومان لە گۆرە کانتاندا
دەر ئەهينرين و زيندوو ئە کرينهوه پاشان لەهەر کارو کردەوهيهك ئەنجامتان
داوه ئاگادار دەکرين، لەگەرەو لە بچووک، و هەر بەوہش پاداشت دەدرينهوه
ئەوہيش بۆ خوا کارىکی ئاسانە، چونکە ئيوە خوٲان ئەزانن کە لەسەرتاوه
شتيک نەبوون و وجودتان نەبوو، پاشان دروستيکردن و بوون، باشە ئيتەر
چۆن ناتوانى زيندووتان بکاتەوہ؟!)

وَأَرْسَلَ اللَّهُ جَمِيعَ الرُّسُلِ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ؛ وَالذَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ...﴾ [النساء: ۱۶۵].

خوای گەرەوہ موو پيغەمبەرانی رەوانە کردووہ موژدەدەر و ترسينەرن،
بەلگەش لە سەر ئەوہ ئەو ئايەتەيە کە دەفەرمويت: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ...﴾ (النساء) واتە: گشتيان پيغەمبەرى مژدەدەر و ترسينەر بوون
وَأَوَّلُهُمْ نُوحٌ غ. وَآخِرُهُمْ مُحَمَّدٌ ﷺ، وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، [لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ].

يە کەميان (نوح) ە. وە دوايينيان (محمد) ە (ﷺ) ئەويش کۆتا پيغەمبەرە
(هيج پيغەمبەريک لە پاش ئەو نيبە)

وَالذَّلِيلُ عَلَى أَنَّ أَوَّلَهُمْ نُوحٌ غ؛ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ [النساء: ۱۶۳].

بەلگەش لەسەر ئەوہ کە يە کەميان (نوح) ە ئەو ئايەتەيە کە دەفەرمويت:
﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (النساء) واتە: ئيمە
وہ حيمان بۆ تۆ کرد، ەروە کو بۆ (نوح) و پيغەمبەرانی دواى ئەويشان کرد.
وَكُلُّ أُمَّةٍ بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا رَسُولًا - مِنْ نُوحٍ إِلَى مُحَمَّدٍ - يَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ،
وَيَنْهَاهُمْ عَنْ عِبَادَةِ الطَّاغُوتِ.

وه هه موو ئوممه تىك خواى گه وره پيغه مبه ريكي بۇ ره وانه كردوو ، هه ره له (نوح) وه تاوه كو (محمد) (ﷺ) فه رمانيان پي ده كات به په رستنى خواى تاك و ته نها و نه هى ليكر دوون له په رستنى تاغوت .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶].

به لگه ش ئه و ئايه ته يه كه ده فه رمويت : (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) (النحل) ۳۶ واته : بۇناو هه موو ئوممه ت و نه ته وه يه ك له هه موو سه رده مي كدا په يامبه ري كمان نار دووه بۇ ئه وه پييان بلي: ته نها خوا به رستن و له (تاغوت) و ياسا پوچه له كان دوورين .

وَأَفْتَرَضَ اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ: الْكُفْرَ بِالطَّاغُوتِ، وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ.

وه خواى گه وره فه رزى كردوو ته سه ر هه موو به نده كان كوفر به تاغوت بكه ن و ئيمان به خوا به يين .

قَالَ ابْنُ الْقَيِّمِ - تَعَالَى: - «وَمَعْنَى الطَّاغُوتِ: مَا تَجَاوَزَ بِهِ الْعَبْدُ حَدَّهُ - مِنْ مَعْبُودٍ، أَوْ مَتَّبِعٍ، أَوْ مُطَاعٍ».

ابن القيم فه رمويه تى : (تاغوت : هه رچى شتيك به نده له سنوورى خوى پيى ده رچيت له په رستراو (معبود) وشوينكه وته كراو (چاولي كراو) - متبوع - و گوپرايه لكراو (مطاع)).

وَالطَّوَاعِيتُ كَثِيرَةٌ، وَرُؤُوسُهُمْ خَمْسَةٌ:

وه تاغوته كان زورن ، سه ره كييه كانيان پينج دانه ن :

إِبْلِيسُ - لَعَنَهُ اللَّهُ -.

ئيبليس - له عنه تى خواى لى بيت - .

وَمَنْ عَبْدَ وَهُوَ رَاضٍ.

وه ههركهسیك بیه رستریت و خوی پیی رازی بیټ .

وَمَنْ دَعَا النَّاسَ إِلَى عِبَادَةِ نَفْسِهِ.

وه ههركهسیك بانگی خه لکی بکات بۆ په رستنن خوی .

وَمَنْ ادَّعَى شَيْئًا مِنْ عِلْمِ الْغَيْبِ.

وه ههركهسیك بانگه شهی شتیك بکات له زانینی عیلمی غهیب .

وَمَنْ حَكَمَ بِغَيْرِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ.

وه ههركهسیك حوكم بکات به جگه له وهی خوای گه و ره داییه زاندووه .

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ [البقرة: ۲۵۶].

به لگهش ئه و ئایه تهیه که دهفه رمویت : (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ) (البقرة) (۲۵۶) واته : له م دینی ئیسلامه دا داسه پاندن و ناچارکردن و زه برو زهنگ نیه ب و دینداری و وه رگرتنی ئایینی ئیسلام ، چونکه بیگومانه که ریگای چاک و راست له ریگای ناراست و کوفرو تووله ریگا کان لیک جیا کراوه ته وه و ئاشکرا و نمایانه، جا له بهر ئه وه نایه و ی زۆر له هیچ کهسیك بکریټ بۆ ئیسلامبوون و هه ر که سه ش به مه یلی خۆیه تی ، ئینجا هه رکه سیك باوه ری به (تاغوت) نه بیټ، دیاره تاغوت ئه و که سه یه که له سنووری خوا ده رچئ و، به رنامه چه وته کان قبول کا، جا هه رکه س خوی له و جو ره شتانه دوورگرت و باوه ری به خوا هیئا ئه وه بیگومانه دهستی به هه نگل و به هو کاریکی پته وو قایمه وه گرتووه)

وَهَذَا مَعْنَى «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

ئەمەش مانای (لا اله الا الله) یه .

وَفِي الْحَدِيثِ: «رَأْسُ الْأَمْرِ: الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ: الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

وه له فەرموودەدا هاتووہ : (رأس الأمر الإسلام ، وعموده الصلاة ، وذروة سنامه الجهاد في سبيل الله)^(١) . واتە : سەری کار و مەسەلە کە ئیسلامە و کۆڵە کە کەی نوێژە و لوتکە ی هەرە بەرز ی جیهادە لە پیناوی خوا ی گەورەدا .

(١) (صحيح) السلسلة الصحيحة (١١٢٢) للالباني .